

SYLABUS

Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	PEDAGOGIKA				
2. Nazwa przedmiotu	LOGIKA				
3. Kod przedmiotu	II Ped. A2				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	II				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	III				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	10
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	3				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Dr hab. Marzena Walińska				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)					

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Orientacja co do miejsca pedagogiki w systemie nauk
C2	Orientacja w pojęciach i prawach logiki
C3	Nabywanie umiejętności posługiwania się aparatem pojęciowym logiki

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Zna w pogłębionym stopniu miejsce pedagogiki w systemie nauk	W	C1
EU2	Zna w pogłębionym stopniu terminy i prawa logiki	W	C2
EU3	W pogłębionym stopniu posiada umiejętność posługiwania się aparatem pojęciowym logiki korzystania z narzędzi formalnych w celu oceny poprawności rozumowań i definicji, prawdziwości zdań, dokonywania poprawnej klasyfikacji.	U, KS	C3

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Metodologiczny podział nauk	W	EU1

TK2	Elementy teorii zbiorów – sposoby określania zbiorów, działania na zbiorach, prawa rachunku zbiorów	W	EU2, EU3
TK3	Nazwy – desygnat, zakres, stosunki między zakresami	W	EU2, EU3
TK4	Elementy teorii definicji – typy definicji, warunki poprawności definicji, błędy w definiowaniu pojęć	W	EU2, EU3
TK5	Pojęcie klasyfikacji, podział logiczny	W	EU2, EU3
TK6	Reguły wnioskowania i prawa logiczne	W	EU2, EU3

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Grzegorz A. Przysięcki. Przegląd logiki zdań, PWN Warszawa, 2010. Ziembiński Z., Logika praktyczna, PWN, Warszawa 2003
Literatura uzupełniająca	Stanosz B., Ćwiczenia z logiki (wybrane fragmenty), PWN, Warszawa 2001 Stanosz B., Wprowadzenie do logiki formalnej: podręcznik dla humanistów, PWN, Warszawa 2001

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	
Formujące	Aktywność na zajęciach, zadania indywidualne
Podsumowujące	kolokwium zaliczeniowe

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1, TK2, TK3, TK4	F – zadania indywidualne
EU2	TK3, TK4, TK5, TK6	F – aktywność na zajęciach P – kolokwium zaliczeniowe
EU3	TK5, TK6	P – kolokwium zaliczeniowe

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W01
EU2	PED_II_W01
EU3	PED_II_U04, PED_II_U05, PED_II_U19, PED_II_K01

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	10
Czytanie literatury	40
Przygotowanie do zaliczenia	25
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.